

TAK, A JE TU DALÁ Ā• Ā KOLĀ•K...

ĀšterĀ½, 02 zĀĀ™Ā- 2014

Kryštofovi udeĀ™il šestý rok uĀ¾ v bĀ™eznu a vzhledem k tomu, Ā¾e se umí a obĀ•as i neumí chovat jako šestiletý chlāpek, rozhodli jsme se, Ā¾e ho umístíme na další stupeĀ^ vzdĀlávání. Po školce tedy pĀ™išla na Ā™adu škola. Však na aktovku mu uĀ¾ od jeho šestých narozenin zvolna sedal prach.

Na obligátní otázku, jestli se tĀší do školy, odpovídal lehce znuĀným "ano", a to ani ĀlovĀk nedoĀ™ek a uĀ¾ se mu dostalo neutrální reakce. ProstĀškola ok, nĀco nového, ale dĀlání blbin, stavĀní lega, otravování psa i starších sourozencĀ, to je prostĀ mnohem vĀtší sranda. Ne to, co nastane aĀ¾ bĀhví kdy a bĀhví, jaké to bude. NejvĀtší pozitivum, které náš malý chlapeĀek na škole vidĀl, byl fakt, Ā¾e se po obĀdĀ nespí.

Prázdniny ubĀhly jako voda. S jejich koncem stoupala nervozita tak maximálnĀ u mĀ jako u matky. Kryštof ještĀ v pĀ™edveĀer svého prvního školního dne Ā™ādil jak Āerná ruka a hroznĀ se divil, Ā¾e se jde do pos pĀl deváté místo jeho oblíbeného Āasu „aĀ¾ se mi bude chtít“. Ráno troch zmlkl, snídal zaraĀený jako skoba. MIĀky se oblékl a kolem pĀl osmé uĀ¾ ho zaĀinala chytat tréma. Ta ho pustila v okamĀĀiku, kdy potkal cestou do školy svého kamaráda ze školy. Celou cestu nezavĀ™eli pusou. PošĀuchovali se a kdyĀ¾ jsme zjistili, Ā¾e spolu budou i ve tĀ™ídĀ, musela jsem v duchu politovat paní uĀitelku. Navíc si spolu sedli i do poslední lavice. S kamarádovou maminkou jsme naznaly, Ā¾e spolu moc dlouho sedĀt asi nebudou. x x x

Na kaĀdého prvĀka ve tĀ™ídĀ byli prĀmĀrnĀ tĀ™i dospĀlí jako doprovod. VĀtšinou rodiĀe, babiĀky, star sourozenci, nĀkdy i mladší, takĀ¾e tĀ™ída vypadala jako pĀ™eplnĀ Āekárna u lékaĀme - nĀkdo sedí a zbytek p všude moĀnĀ. Paní uĀitelka mĀla sice trochu víc místa, ale bylo mi jí docela líto. Takové obecnstvo ji pĀ™ece jen Āasto nesleduje. Kryštof byl v zaĀátku uvítání trochu zaraĀený. SedĀl jako hĀib v té zadní lavici a podle mne pĀ™emýšlel, co si poradí s tou holĀiĀí pĀ™esilou. Na sedm klukĀ mají ve tĀ™ídĀ osmnáct holĀiĀek... Potom ale nejspíš pochopil, Ā¾e by to mohla být i výhoda a zaĀal se opĀt pošĀuchovat s kamarádem, taky se díval z okna, škrábal se na hlavĀ, prohlíĀel si nové sešity a krabici, co leĀela pĀ™ed ním. Paní uĀitelka ho moc nezajímala. NaštĀstí to vše komplet trvalo asi pĀl hodiny a pak se šlo domĀ. VeĀer opĀt Ā™ādil. Nechápal, proč by si mĀl chystat aktovku a kdyĀ¾ jsem mu ukazovala, co všechno mu do ní dávám, zajímalo ho hlavnĀ, co kde lítá. Jsem zvĀdavá, jak si s tou náloĀí informací poradí. Jestli bude vĀbec vĀdĀt, kde má Āip na obĀ– ukazovala jsem ho asi pĀtkrát, krabiĀku se svaĀinou – také tak, pytlík s vĀcmi na pĀ™evleĀení do druĀin – dvakrát (víc uĀ¾ jsem nemĀla sílu). MoĀná toho chci na zaĀátek moc, ale on to pĀ™eĀvĀká, vĀĀ™ím tomu. vĀera uĀ¾ pĀ™i pĀ™íchodu do školy zamĀkla, ale na druhou stranu bylo to moje "tĀ™etí poprvé", tak uĀ¾ jsem vla "matka mazák".

PAULA